

Factors Affecting Student's Learning Behavior in Physical Education Course (General Education) of Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

Korada Mattayakorn

Ph.D., (Exercise and Sport Science), Lecturer
Department of Educational Foundation, Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

Tuwae - yusohKuji

M.Ed. (Physical Educational), Teacher
Department of Educational Foundation, Faculty of Liberal Arts,
Prince of Songkla University, Hat Yai Campus

Received : June 18, 2019 / **Revised :** July 30, 2019 / **Accepted :** August 29, 2019

Abstract

The purposes of this descriptive research were to study the correlation among factors and learning behavior in physical education course and to find good predictors that could predict the student's learning behavior in physical education course (general education) of Prince of Songkla University, Hat Yai Campus. The samples were 542 and randomized by stratified random sampling. Data were collected using four questionnaires : Personal factors, Attitude, Teaching management, and Learning Behavior in Physical Education. Data were analyzed using descriptive statistics and Pearson product moment correlation. Pearson's product-moment correlation, and stepwise multiple regression analysis to determine the factors affecting physical education behavior in general education course.

The results were summarized as follows: 1) correlation coefficients between personal factors, attitudes, and teaching management affecting Student's Learning Behavior in Physical Education Course (General Education) of Prince of Songkla University, Hat Yai Campus founded the correlation coefficients ranged from - 0.010 to 0.655 and there were significantly different at the .01 level, 2) the results found that seven predictors; learner, measurement and evaluation, instructor, Action tendency, teaching and learning activities, knowledge, and theoretical courses with the Multiple correlation coefficient (R) was at 0.79 and the predictive power was at 62.80 percent, a standard error of prediction was at 0.30. They could be written in the prediction equations in raw score and standard score were as follows:

$$Y' = .643 + .226 (X_{21}) + .166 (X_{22}) + .154 (X_{18}) + .127 (X_{15}) + .095 (X_{17}) + .080 (X_{13}) + .069 (X_{10})$$
$$Z = .302 Z (X_{21}) + .187 Z (X_{22}) + .174 Z (X_{18}) + .161 Z (X_{15}) + .119 Z (X_{17}) + .078 Z (X_{13}) + .067 Z (X_{10})$$

Keywords: Study Behavior, Physical Education, Prince of Songkla University

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

กรรฎา มาตยากร

ปร.ด. (วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา), อาจารย์

ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ตูแวญโซะ ภูจิ

ศษ.ม. (พลศึกษา), อาจารย์

ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

วันรับบทความ : 18 มิถุนายน 2562 / วันแก้ไขบทความ : 30 กรกฎาคม 2562 /

วันตอบรับบทความ : 29 สิงหาคม 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนพลศึกษาและหาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา(กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 542 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม 4 ชุด ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลทัศนคติการจัดการเรียนการสอน และพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ทัศนคติ และการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่าง -.010 -.655 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 2) ได้ตัวแปรพยากรณ์ 7 ตัวคือ ผู้เรียนการวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมกิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ และรายวิชากลุ่มทฤษฎี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.79 สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนพลศึกษากลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปได้ร้อยละ 62.80 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์ เท่ากับ 0.30 สามารถเขียนสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Y' = .643 + .226 (X_{21}) + .166 (X_{22}) + .154 (X_{18}) + .127 (X_{15}) + .095 (X_{17}) + .080 (X_{13}) + .069 (X_{10})$$

$$Z = .302 Z (X_{21}) + .187 Z (X_{22}) + .174 Z (X_{18}) + .161 Z (X_{15}) + .119 Z (X_{17}) + .078 Z (X_{13}) + .067 Z (X_{10})$$

คำสำคัญ: พฤติกรรมการเรียน, พลศึกษา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) กล่าวถึงทิศทางการพัฒนาประเทศ โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันประเทศให้เข้มแข็งเพื่อเตรียมความพร้อมคนสังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน และสังคมไทยให้มีคุณภาพทั้งนี้ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ 11 ดังนี้ คือ การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพคนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน โดยเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพควบคู่กับการพัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน (สันศักดิ์ชนม์ อุณหรมมี, 2556)

พลศึกษาและการกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพ พลานามัยและจิตใจ รวมทั้งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สิ่งแวดล้อมและประเทศชาติต่อไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนและสังคมในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะอาศัยกระบวนการของกีฬา การมีส่วนร่วม สร้างเครือข่ายชุมชนตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่นกีฬาจึงเป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์การของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกมีการสนับสนุนให้ใช้กีฬาการออกกำลังกายและนันทนาการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรในชาติทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาส่งเสริมผู้เรียนให้มีทัศนคติที่ดีจนนำไปสู่การเลือกเรียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้จากการศึกษาที่ผ่านมาพบว่ามีหลายปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนพลศึกษา ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับครูผู้สอน การจัดบทเรียน การจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่าง ๆ ในการเรียนการสอน บรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียน รวมถึงสถานที่และอุปกรณ์และวิธีการเรียนการสอน ที่ต้องมีการปรับเปลี่ยน

ตามสภาพการณ์ ทั้งนี้วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาเป็นสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้มีการเรียนรู้เข้าใจในวิธีการเล่นและทักษะกีฬาต่าง ๆ ปฏิบัติตามกติกาการเล่นกีฬา และการมีน้ำใจนักกีฬาเป็นผลให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย อีกทั้งเกิดความสนุกสนานของการมีส่วนร่วมในการเล่นกีฬา ทำให้มีความรักและชอบรวมทั้งเห็นคุณค่า ให้สำคัญกับการเล่นกีฬาและออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม (สุปรานีวี ขวัญบุญจันทร์ และพิชิต เมืองนาโพธิ์, 2559) ดังนั้น การเรียนการสอนพลศึกษาให้ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยหลายปัจจัยร่วมกันจากการศึกษาของ จตุรงค์ สว่างวงศ์ และคณะ (2559) การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 512 คน โดยแบ่งสภาพปัญหาออกเป็น 6 ด้านได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาวิชา 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน 3) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอน 5) ด้านสภาพแวดล้อม และ 6) ด้านการประเมินผลการเรียน พบว่า ปัจจัยที่ผลต่อการจัดการเรียนการสอนทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการเรียน ด้านสภาพแวดล้อม และด้านปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนการสอนตามลำดับ

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ตระหนักถึงคุณค่า ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมพฤติกรรมสุขภาพและการออกกำลังกายของนักศึกษา จึงกำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและนันทนาการเป็นวิชาบังคับไว้ในทุกหลักสูตร อีกทั้งเปิดเป็นวิชาเลือกเสรีให้กับนักศึกษาทุกชั้นปี โดยปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนจำนวน 19 รายวิชา แบ่งเป็นรายวิชาปฏิบัติ 17 วิชา และวิชาทฤษฎี 2 วิชาซึ่งการเรียนการสอนพลศึกษาและนันทนาการในปัจจุบันจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน พบว่า นักศึกษาเข้าชั้นเรียนสาย มีทักษะพื้นฐานของการเคลื่อนไหวน้อย มีระดับความสามารถและประสบการณ์ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายที่หลากหลาย และสมรรถภาพทางกายอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งจากสภาพและปัญหาต่าง ๆ รวมถึง

พฤติกรรมของผู้เรียนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 1/2561 ทั้งรายวิชาปฏิบัติและวิชาทฤษฎี ซึ่งผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย และสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนพลศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะ และ การจัดการเรียนการสอนที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ พลศึกษา (กลุ่มศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
2. เพื่อค้นหาตัวแปรที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ พฤติกรรมการเรียนรู้พลศึกษา

วิธีการศึกษา

ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษา ทุกชั้นปีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชา ศึกษาทั่วไป) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ ภาคการศึกษาที่ 1/2561 จำนวน 1,965 คน เป็นรายวิชาทฤษฎี 947 คน และรายวิชาปฏิบัติ 1,018 คน (สำนักทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่, 2561)

ตัวอย่างที่ใช้การวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาทุกชั้นปี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ปีการศึกษา 1/2561 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 542 คน จากการประมาณ ขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเกณฑ์ร้อยละ 20 ใช้วิธีการสุ่ม แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Systematic Sampling) โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Allocation) ซึ่งใช้รายปฏิบัติและทฤษฎี เป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling unit) โดยมีขั้นตอนการสุ่ม กลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 ใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยมีรายวิชาใน กลุ่มพลศึกษา (วิชาศึกษาทั่วไป) เป็น "ชั้นภูมิ" ซึ่งแบ่งเป็น

2 ชั้นภูมิ ได้แก่ รายวิชาทฤษฎี และรายวิชาปฏิบัติ

2. ในแต่ละชั้นภูมิรายวิชาในข้อ 1 ทำการสุ่ม ขั้นตอนที่ 2 ด้วยเทคนิคการสุ่มตัวอย่างมีระบบแบบแบ่ง ชั้นภูมิ ใช้ตัวแปร ชั้นปี เป็นตัวแปร "ชั้นภูมิ" ในขั้นที่ 2 ซึ่งทำการสุ่มตัวอย่างจากแต่ละชั้นปี ด้วยเทคนิค การสุ่มตัวอย่างมีระบบแบบแบ่งชั้นภูมิอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Allocation)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ตอน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ(X1) ชั้นปี 1 (X₂) ชั้นปี 2 (X₃) ชั้นปี 3 (X₄) ชั้นปี 4 (X₅) ชั้นปี 5 (X₆) ประสบการณ์มีและทำเป็นประจำ (X₇) ประสบการณ์มี แต่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง (X₈) ประสบการณ์ไม่มีเลย (X₉) รายวิชาทฤษฎี (X₁₀) รายวิชาปฏิบัติ (X₁₁) รายวิชา ทฤษฎีและปฏิบัติ (X₁₂) มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ทักษะที่มีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) โดยดัดแปลงจาก แบบสอบถามของ ศรีณย์ รื่นณรงค์ (2553) ลักษณะ แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามแนวคิด ของลิเคอร์ท (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านความรู้ (X₁₃) จำนวน 11 ข้อ 2) ด้านความรู้สึก (X₁₄)จำนวน 11 ข้อ และ 3) ด้าน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม (X₁₅) จำนวน 13 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

ตอนที่ 3 ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) โดยแบ่งออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหาวิชา (X₁₆) 6 ข้อ 2) ด้านกิจกรรม การเรียนการสอน (X₁₇) 8 ข้อ3) ด้านอาจารย์ผู้สอน (X₁₈) 10 ข้อ 4) ด้านสนับสนุนการเรียนการสอน (X₁₉) 5 ข้อ 5) ด้านสภาพแวดล้อม (X₂₀) 6 ข้อ 6) ด้านผู้เรียน (X₂₁) 6 ข้อ และ7) ด้านการวัดและประเมินผล (X₂₂) 8 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษา (Y) โดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ 1) พฤติกรรมภายใน 9 ข้อ และ 2) พฤติกรรมภายนอก 9 ข้อมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.88

การพิทักษ์สิทธิ์ตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้รับการรับรองด้านจริยธรรมจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขา สังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (รหัส PSU IRB 2018-PSU-L005) ก่อนเก็บข้อมูล ผู้วิจัยชี้แจงให้ตัวอย่างทราบถึงวัตถุประสงค์การวิจัย สิทธิที่จะเข้าร่วม ปฏิเสธ หรือถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งแจ้งให้ตัวอย่างทราบว่า ข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างจะได้รับการปกปิดเป็นความลับ จะไม่มีการเปิดเผยให้เกิดความเสียหายแก่ตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัย โดยผู้วิจัยจะนำเสนอในภาพรวมของการวิจัยและนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเท่านั้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (กลุ่มศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดยวิเคราะห์สหสัมพันธ์ และวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ Multiple Regression Analysis โดยมีกระบวนการเลือกตัวแปรเข้าสมการใช้วิธีการคัดเลือกแบบขั้นตอน (Stepwise Selection)

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สรุปผลดังนี้

1. ตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัยในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาพลศึกษา (กลุ่มศึกษาทั่วไป) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 542 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 64.90 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 35.10 เมื่อจำแนกตามชั้นปีพบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปี 1 จำนวน 276 คน

คิดเป็นร้อยละ 50.90 ชั้นปี 2 จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 19.90 ชั้นปี 3 จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 ชั้นปี 4 จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และชั้นปี 5 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.40 ตามลำดับ โดยตัวอย่างส่วนใหญ่ลงทะเบียนเรียนทั้งรายวิชาทฤษฎี และวิชาปฏิบัติ จำนวน 273 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมาเรียนเฉพาะวิชาทฤษฎี จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 34.70 และเรียนเฉพาะวิชาปฏิบัติ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 14.90 แบ่งตามประสบการณ์การเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย พบว่า ตัวอย่างส่วนใหญ่มีแต่ไม่ได้ทำอย่างต่อเนื่อง จำนวน 428 คน คิดเป็นร้อยละ 79.00 ตามด้วยมีและทำเป็นประจำสม่ำเสมอ จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 และไม่มีประสบการณ์การเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกาย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะคิด และการจัดการเรียนการสอนกับพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) พบว่า ตัวแปรทักษะคิด ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก และด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้พลศึกษาของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .543, .343 และ .640 ตามลำดับ ส่วนตัวแปรการจัดการเรียนการสอน ทั้ง 7 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหาวิชา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอนด้านสนับสนุนการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อม ด้านผู้เรียน และด้านการวัดและประเมินผลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนรู้พลศึกษาของนักศึกษา โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .603, .655, .543, .416, .450, .637 และ .624 ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ยกเว้นตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี ประสบการณ์การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย และรายวิชา มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมการเรียนรู้วิชาพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -.025, -.026, -.010, -.078, -.119, -.060, -.007 และ -.074 ตามลำดับ ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะติดต่อพฤติกรรมกรเรียน และการจัดการเรียนการสอน ต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา

ตัวแปร	Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	X15	X16	X17	X18	X19	X20	X21	X22
Y	1																						
X1	-.025	1																					
X2	.073	.145	1																				
X3	-.026	-.118	-.508	1																			
X4	-.010	-.072	-.490	-.240	1																		
X5	-.078	.012	-.339	-.166	-.160	1																	
X6	.023	-.019	-.062	-.030	-.029	-.020	1																
X7	.158	-.338	-.028	.052	-.009	-.006	-.028	1															
X8	-.119	.276	.037	-.083	.017	.021	.031	-.888	1														
X9	-.060	.082	-.023	.074	-.019	-.032	-.012	-.090	-.379	1													
X10	.084	.170	.258	-.111	-.083	-.165	-.044	-.150	.138	.001	1												
X11	-.007	-.061	.070	-.002	-.096	-.001	.060	.040	-.076	.083	-.305	1											
X12	-.074	-.118	-.295	.107	.148	.158	.000	.114	-.078	-.060	-.734	-.422	1										
X13	.543	-.102	-.004	.036	-.033	-.006	.041	.185	-.149	-.050	-.119	.068	.065	1									
X14	.343	-.165	-.067	.063	.019	-.006	.043	.156	-.127	-.039	-.085	.034	.056	.435	1								
X15	.640	-.095	.070	-.008	-.001	-.104	-.008	.301	-.200	-.173	-.033	-.007	.036	.586	.436	1							
X16	.603	.054	.124	-.055	-.031	-.096	.009	.055	.000	-.112	.202	-.084	-.133	.526	.260	.583	1						
X17	.655	-.061	.080	-.033	-.029	-.066	.072	.162	-.111	-.084	.023	.013	-.032	.628	.306	.639	.727	1					
X18	.543	.036	.180	-.145	-.066	-.027	.022	-.020	.026	-.016	.158	.040	-.179	.400	.143	.412	.635	.622	1				
X19	.416	-.006	.038	.031	-.092	.005	.048	.024	-.003	-.043	.001	.007	-.006	.371	.316	.391	.476	.473	.394	1			
X20	.450	-.018	.075	.036	-.079	-.074	.016	.022	-.021	.002	.051	.014	-.059	.378	.279	.440	.499	.550	.440	.624	1		
X21	.637	-.190	.008	.006	.022	-.051	.006	.239	-.175	-.102	-.046	.073	-.009	.477	.352	.636	.422	.517	.281	.327	.364	1	
X22	.624	.005	.051	-.038	-.011	-.027	.039	.058	-.026	-.061	.080	.030	-.097	.482	.289	.512	.596	.632	.547	.455	.520	.468	1

3. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีที่สุดในการพยากรณ์ พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ 7 ตัวที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต หาดใหญ่ (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผู้เรียน (X_{21}) การวัดและประเมินผล (X_{22}) อาจารย์ ผู้สอน (X_{18}) แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม (X_{15})

กิจกรรมการเรียนการสอน (X_{17}) ความรู้ (X_{13}) และ รายวิชากลุ่มทฤษฎี (X_{10}) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.79 สามารถร่วมกันพยากรณ์ พฤติกรรมการเรียนพลศึกษากลุ่มวิชาศึกษาทั่วไปได้ ร้อยละ 62.8 และมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานการ พยากรณ์ เท่ากับ 0.30 ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ดังนี้ ตาราง 2

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ คือ

$$Y' = .643 + .226 (X_{21}) + .166 (X_{22}) + .154 (X_{18}) + .127 (X_{15}) + .095 (X_{17}) + .080 (X_{13}) + .069 (X_{10})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน คือ

$$Z = .302 Z (X_{21}) + .187 Z (X_{22}) + .174 Z (X_{18}) + .161 Z (X_{15}) + .119 Z (X_{17}) + .078 Z (X_{13}) + .067 Z (X_{10})$$

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรพยากรณ์ (b, β) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์พยากรณ์ (SE) ค่าสถิติ t (t - value) ค่า p - value ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) ค่าอำนาจ ในการพยากรณ์ (R^2) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ (SE_{est}) และค่าคงที่ของสมการ พยากรณ์ (a) โดยการคัดเลือกตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด

ตัวพยากรณ์	b	β	SE	t	sig
ผู้เรียน (X_{21})	.266	.302	.026	8.528**	.000
การวัดและประเมินผล (X_{22})	.166	.187	.032	5.151**	.000
อาจารย์ผู้สอน (X_{18})	.154	.174	.031	4.922**	.000
แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม (X_{15})	.127	.161	.031	4.061**	.000
กิจกรรมการเรียนการสอน (X_{17})	.095	.119	.036	2.686**	.007
ความรู้ (X_{13})	.080	.078	.037	2.156*	.032
รายวิชากลุ่มทฤษฎี (X_{10})	.069	.067	.028	2.464*	.014
R = .796 Adj R ² = .628 F = 131.509 SE _{est} = 0.301 a = .643					

**p .01 และ *p .05

อภิปรายผล

1. ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะคิด และการจัดการ เรียนการสอนกับพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา (กลุ่ม วิชาศึกษาทั่วไป) พบว่า ตัวแปรต้นมีกิจกรรมการเรียน การสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกสูงที่สุดกับพฤติกรรมการเรียน

พลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ (จตุรงค์ สว่างวงศ์ และคณะ, 2559) แสดงให้ เห็นว่ารูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสำคัญ อย่างยิ่งต่อพฤติกรรมการเรียนพลศึกษา ทั้งนี้ อาจเป็น เพราะว่ามีมหาวิทยาลัยมีการกำหนดรายวิชาและกิจกรรม

ทางพลศึกษาที่หลากหลายสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนรวมถึงอาจารย์ผู้สอนมีการชี้แจงเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ และความมุ่งหมายในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทราบ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดและแก้ปัญหา ฝึกให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนเข้าใจ มีความสนุกสนาน มีความสุขในการปฏิบัติกิจกรรมทางพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนสอน วิธีสอน นับว่าเป็นหัวใจที่สำคัญในการสอนของครู เพราะเป็นตัวเชื่อมระหว่างการให้ความรู้ ประสบการณ์ เนื้อหา กับตัวผู้เรียน เพื่อให้มีพฤติกรรมตามจุดหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ บดินทร์ ปันบำรุงกิจ, ดิยาพร ธรรมสนิทและ ปณิวิชฎ์ โพธิ์กาศ (2561) ที่ศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2558 พบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมมีความเหมาะสมดี มีปัญหาในระดับน้อย เป็นเพราะผู้สอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์เนื้อหาความรู้ โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผ่านการละเล่น ทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย สนุกสนานกับการเรียน

ทั้งนี้ กิจกรรมในชั้นเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นความสนใจให้แก่ผู้เรียนอันเป็นกระบวนการที่จะช่วยนำผู้เรียนไปสู่การเรียนรู้ที่แท้จริง (ทิตนา แคมมณี, 2556) นอกจากนี้ การสอนเนื้อหาในด้านทฤษฎีสามารถเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติ ส่งเสริมให้นักศึกษามีความใฝ่รู้เพื่อพัฒนาตนเองเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรได้รับ และได้เรียนรู้อย่างแท้จริง ซึ่งการเรียนวิชาศึกษาทั่วไปจะเป็นการสร้างพื้นฐานทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากกิจกรรมต่าง ๆ มาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้ (เนาวนิตย์ สงคราม, 2555) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่อง เช่น งานวิจัยของ อริณัฐ พรหมเทพ (2551) ได้ศึกษาความต้องการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 พบว่า ความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550

ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลากรผู้สอนและด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ รวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่นเดียวกับบอริพัชร ดาดี (2552) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พบว่า หลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสม และปัญหาที่เกิดขึ้นอยู่ในระดับน้อย เนื่องจากกลุ่มวิชามีการกำหนดรายวิชาและกิจกรรมทางพลศึกษาที่หลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ครูผู้สอนมีการชี้แจงเนื้อหาสาระ จุดประสงค์ และความมุ่งหมายในการเรียนการสอนให้ผู้เรียนทราบ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ฝึกให้ผู้เรียนคิดและแก้ปัญหา ฝึกให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ปลุกฝังให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัยและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ออกกำลังกายและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของแจคลินและโจนาธาน (Jayantilal & O'Leary, 2017) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการสอนพลศึกษาโดยการใช้เกมพบว่า รูปแบบการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาโดยการใช้เกมมีผลต่อความสามารถและพฤติกรรมในการเรียนพลศึกษา

ดังนั้น การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและกีฬา ผู้สอนต้องจัดกิจกรรม รวมถึงสร้างบรรยากาศและวิธีการเรียนการสอนที่ทันสมัย หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีทักษะ มีความรู้ความเข้าใจ มีทัศนคติที่ดีต่อการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ได้เรียนไปแล้วนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่ดีที่สุดในการพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) พบว่า มีตัวแปรพยากรณ์ 7 ตัวที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ ผู้เรียน การวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ และรายวิชากลุ่มทฤษฎี ตามลำดับ จากผลการวิจัยเห็นได้ว่าผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยตรง การเรียนให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีปฏิเสธไม่ได้ว่าต้องเริ่มจากตัวของนักศึกษาเองก่อน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุจิราพรรณ คงช่วย (2557) ที่ศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ พบว่าปัจจัยด้านผู้เรียนมีอิทธิพลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภาคใต้อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ การจัดการเรียนการสอนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ผู้สอนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการระหว่างรายวิชาทฤษฎีและปฏิบัติเข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรักและชอบกระตือรือร้น ตั้งใจเรียน รับผิดชอบ รวมทั้งเห็นคุณค่าและคำนึงถึงประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับ Huang and Hsu (2019) ที่ศึกษาแรงจูงใจและทัศนคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาในประเทศไต้หวัน พบว่าผู้สอนควรอธิบายความสำคัญ กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ เข้าใจ และช่วยสร้างเสริมทัศนคติที่ดีต่อการเรียนพลศึกษารวมไปถึงการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพที่ถูกต้อง อีกทั้งกิจกรรมทางพลศึกษาช่วยให้นักศึกษาค้นหากีฬาที่เหมาะสมสำหรับตนเองเพื่อนำความรู้และทักษะกีฬาไปใช้เป็นกิจกรรมในยามว่างต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบตัวแปรพยากรณ์ 7 ตัวที่สามารถร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ของนักศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ คือผู้เรียน การวัดและประเมินผล อาจารย์ผู้สอน แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียนการสอน ความรู้ และรายวิชากลุ่มทฤษฎี ตามลำดับซึ่งทั้ง 7 ปัจจัยข้างต้น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง วางแผนการเปิดรายวิชาเพื่อรองรับการลงทะเบียนเรียนพลศึกษา (กลุ่มวิชาศึกษาทั่วไป) ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการกับพฤติกรรมของผู้เรียนโดยมุ่งเน้นจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายในชีวิตประจำวันได้

1.2 จากผลวิจัยพบว่าผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนวิชาพลศึกษา (กลุ่มศึกษาทั่วไป) ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับความแตกต่างของบุคคลทางสติปัญญา ความถนัด ความสนใจของผู้เรียน รวมถึงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะกีฬาและหลักการออกกำลังกายที่ถูกต้อง เพื่อส่งเสริมกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนพลศึกษา (กลุ่มศึกษาทั่วไป) โดยศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น ผลการเรียนรู้เฉลี่ยสะสม (GPA) คณะและอิทธิพลของเพื่อน เป็นต้น เพื่อจะได้ทราบว่า มีตัวแปรปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนพลศึกษา

2.2 ควรมีการวิเคราะห์สาเหตุหรือวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) เพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยว่าสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และเพื่อพิจารณาอิทธิพลของตัวแปรทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้ได้รายละเอียดของอิทธิพลตัวแปรสาเหตุต่อตัวแปรผลอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณกองทุนวิจัยคณะศิลปศาสตรมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้สนับสนุนให้ทุนอุดหนุนการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบคุณตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

เอกสารอ้างอิง

- จตุรงค์ สุว่วงศ์, วิชัย เพียรกรสิกรรม, มนัสวี บุราณศรี, กวิน บุญประโคน และรวิภาส สุวรรณพัฒน์. (2559). *การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลยที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ*. การประชุมวิชาการระดับชาติครุศาสตร์ ครั้งที่ 1 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่นสู่ประชาคมอาเซียน : ทิศทางใหม่ในศตวรรษที่ 21. นครสวรรค์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ทิตินา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพการพิมพ์.
- เนาวนิตย์ สงคราม. (2555). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานด้วยการเรียนรู้เชิงรุก เพื่อสร้างองค์ความรู้และความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สำหรับนิสิตนักศึกษา ครุศาสตร์บัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บดินทร์ ปันบำรุงกิจ, ดิยาพร ธรรมสนธิ และปณิวิชญ์ โพธิ์กาศ. (2561). แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ปีการศึกษา 2558. *วารสารวิจัยรำไพพรรณี*. 12(1). 49-57.
- รุจิราพรรณ คงช่วย . (2557). รูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา : มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา สถาบันวิจัยและพัฒนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). *ปรัชญา หลักการ วิธีสอนและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศรัณย์ รื่นรงค์. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สินศักดิ์ชนม์ อุ่นพรมมี. (2556). “พัฒนาการสำคัญของการสร้างเสริมสุขภาพ : รายงานการประชุม ระดับโลกเรื่อง การสร้างเสริมสุขภาพ.” แปลจาก Milestones in health promotion : Statements from global conferences. นนทบุรี: โครงการสวัสดิการสถาบันพระบรมราชชนก.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ และพิจิต เมืองนาโพธิ์. (2559). *หลักการและขั้นตอนในการจัดกิจกรรมพลศึกษา. การอบรมเชิงปฏิบัติการนานาชาติด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา*. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สำนักทะเบียนกลาง มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. (2561). สถิตินักศึกษาออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2561, จาก <https://reg.psu.ac.th/StatStudentHatYai/index.aspx>
- อริญชัย พรหมเทพ. (2551). *ปัญหาและความต้องการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อริพัชร ดาดี. (2552). *ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต* (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- Hsu, C. C., Huang, W. Y., & Lee, J. Y. (2019). Research on the Motivation and Attitude of College students' Physical Education in Taiwan. *International Journal of Physical Education, Fitness and Sports*, 8(1), 95-109.
- Jayantilal, K., & O'Leary, N. (2017). (Reinforcing) factors influencing a physical education teacher's use of the direct instruction model teaching games. *European Physical Education Review*, 23